

[Severin Hansen.]

anbefale lovforslaget til vedtagelse uden ændringer.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke udvalget for dets arbejde og for dets indstilling til det høje ting. Jeg håber, at denne lov, når den nu træder i kraft, må betyde vækst og udvikling for dansk fiskeri og blive til gavn for de fiskere, der måske i øjeblikket ikke har mulighed for at klare udgifterne til de nye fartøjer, der måtte være ønske om at få bygget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—10 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændring af §§ 88 og 89 i næringslov af 28. april 1931.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3793; fremsættelsen findes i tidenden sp. 492).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Henry Hansen: Dette lovforslag om en ændring af §§ 88 og 89 i næringslov af 28. april 1931 er det andet resultat af arbejdet i det udvalg, som handelsministeriet nedsatte i november 1947. Det første resultat var lovforslaget om mål og vægt, som blev fremsat her i tinget i december sidste år, og som i øjeblikket behandles i et udvalg.

I næringsloven af 1931 blev det bestemt, at de kongelige vejere og målere efter en bestemt skala skulle indbetale en afgift til en samtidig oprettet fond. Renterne af denne fond er anvendt til forskellige understøttelsesformål, således at de udelukkende er kommet de kongelige vejere og målere, deres efterladte og deres medhjælpere til gode. Det, der her foreslås, er, at der skal ske en lempelse i de afgiftsbestemmelser, hvorefter de kongelige vejere og målere indbetaler til fonden. Man mener, at det kan forsvares, da fonden nu er oppe på ca. $\frac{3}{4}$ mill. kr.

Efter forslaget skal nettoindtægter på indtil 8 000 kr. være afgiftsfri; efter de nugældende bestemmelser er det 5 000 kr. Det er klart, at denne hævnning vil være en betydelig hjælp og sikkert også en tiltrængt

hjælp for de vejere og målere, som ligger nede på disse indtægter. For hver 2 000 kr., indtægten stiger over de 8 000 kr., gradueres afgiftsskalaen med 5 pct. til 35 pct. for indtægter over 20 000 kr.; næste sats og maksimum er 50 pct., der svares af indtægter på over 22 000 kr.

Det er en betydelig ændring, der her foreslås. Som det er nu, stiger afgiftsskalaen fra 10 til 30 pct., der svares af indtægter på mellem 10 000 og 15 000 kr. Er indtægten mere end 15 000 kr., tilfalder hele det overskydende beløb fonden. Efter lovforslaget lægges der ikke loft over indtægten, men afgiftsprocenten for de helt store indtægter forhøjes. Det kan formentlig forsvares, og jeg har da også bemærket, at den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale, hvor han beskæftiger sig med dette forhold, har udtalt, at skulle indtægten stige til urimelige højder, vil der kunne ske en regulering ved en nedsættelse af taksterne de pågældende steder.

I bilaget til bemærkningerne er der på grundlag af indtægterne i 1946 foretaget en beregning over, hvad de her foreslåede ændringer vil betyde, og det viser sig, at den afgift, de kongelige vejere og målere må betale til fonden, vil falde fra ca. 87 000 kr. til ca. 43 000 kr. årlig. Det er altså en betydelig lempelse, de her får, i virkeligheden en anselig forbedring af deres lønmæssige forhold.

Man kunne naturligvis også være gået en anden vej og have forhøjet taksterne, så de kongelige vejere og målere på den måde havde fået en indtægtsforbedring, men jeg er tilfreds med, at udvalget og ministeriet ikke har valgt den vej. Såvidt jeg ved, ligger taksterne for vejning og måling uens landet over, så det ville være blevet meget besværligt ad denne vej at foretage en regulering af deres lønforhold. Der er jo heller ingen grund til at fordyre handel og omsætning ved forhøjelse af taksterne, når forholdet er det, at vejnings- og målingsfonden er så velhavende, at en regulering kan ske ad den her foreslåede vej.

De helt små pladser, der i forvejen intet betaler ind til fonden, får naturligvis på denne måde ingen forbedring af deres indtjeningsmuligheder. Nu er en forbedring måske heller ikke så påkrævet for disses vedkommende, idet det for mange af dem er en bibeskæftigelse.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling. Jeg vil mene, at vi skal give det en formentlig kort udvalgsbehandling, og der kan vi så også se på, hvordan indtjenings-